

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Frontline Digital GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Leveres der digitalt indhold som omhandlet i artikel 16, litra m), i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ til forbrugeren i forbindelse med aftaler om fjernsalg, når denne indgår en aftale med en erhvervsdrivende om deltagelse på en internetbaseret »kontaktplatform«?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Fører den erhvervsdrivendes påbegyndelse af levering af digitalt indhold til forbrugeren også til, at forbrugers fortrydelsesret bortfalder i henhold til direktivets artikel 16, litra m), såfremt den erhvervsdrivende i strid med direktivets artikel 8, stk. 7, ikke forinden har fremsendt en bekræftelse af aftalens indgåelse med de deri nævnte oplysninger til forbrugeren?

Såfremt forbrugers fortrydelsesret i dette tilfælde stadig består:

Skal forbrugeren forinden gives oplysninger herom i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra k)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 7. juni 2019 — Vodafone España S.A.U. mod Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sag C-443/19)

(2019/C 328/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone España S.A.U.

Sagsøgt: Diputación Foral de Guipúzcoa

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13 samt følgende og supplerende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾ (EFT L 108 af 24.4.2002) fortolkes således, at det er i strid hermed, når Kongeriget Spanien, nærmere bestemt det historiske og skattemæssigt uafhængige territorium Guipúzcoa, pålægger teleoperatørens brugsret til radiofrekvenser — som allerede er pålagt det benævnte spektrumgebyr — den almindelige afgift på overdragelse af formuegoder og dokumenterede retshandler, som almindeligvis anvendes i forbindelse med administrative koncessioner på statslig ejendom, i overensstemmelse med den provinslovgivning, som regulerer den pågældende afgift?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 12. juni 2019 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Sag C-448/19)

(2019/C 328/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WT

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽²⁾, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16) og af 8. december 2011 (sag C-371/08)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001, L 149, s. 34).

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44